Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1858.

Erste Abtheilung.

XIV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 20. Mai 1858.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1858.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XIV.

Wydany i rozesłany dnia 20. Maja 1858.

63.

Kaiserliches Patent vom 27. April 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt XVI. Stück, Nr. 63, ausgegeben am 1. Mai 1858),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches.

wodurch die Verhältnisse des Münzverkehres und die Anwendung der neuen österreichischen Währung auf die Rechtsverhältnisse geregelt werden.

Wir Franz Joseph der Erste,

von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich;

König von Hungarn und Böhmen, König der Lombardei und Venedigs, von Dalmatien, Kroatien, Slawonien, Galizien, Lodomerien und Illirien, König von Jerusalem ꝛc.; Erzherzog von Oesterreich; Großherzog von Toscana und Krakau; Herzog von Lothringen, von Salzburg, Steyer, Kärnthen, Krain und der Bukowina; Großfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; Herzog von Ober- und Nieder-Schlesien, von Modena, Parma, Piacenza und Guastalla, von Auschwitz und Zator, von Teschen, Friaul, Ragusa und Zara; gefürsteter Graf von Habsburg und Tirol, von Kyburg, Görz und Gradiska; Fürst von Trient und Brixen; Markgraf von Ober- und Nieder-Lausitz und in Istrien; Graf von Hohenembs, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg ꝛc.; Herr von Triest, von Cattaro und auf der windischen Mark; Großwojwod der Wojwodschaft Serbien ꝛc. ꝛc.

Im Verfolge zum Artikel 23 Unseres Patentes vom 19. September 1857, Nr. 169 des Reichs-Gesetz-Blattes*), finden Wir, nach Vernehmung Unserer Minister und Anhörung Unseres Reichsrathes, die Verhältnisse des Münzverkehres und die Anwendung der neuen österreichischen Währung auf die Rechtsverhältnisse für den ganzen Umfang Unseres Reiches, durch folgende Bestimmungen zu regeln.

§. 1.

Der mit Unserem Patente vom 19. September 1857, Nr. 169 des Reichs-Gesetz-Blattes angeordnete Landes-Münzfuß, nach welchem 45 Gulden aus Einem Pfunde feinen Silbers unter der Benennung „österreichische Währung" geprägt werden, hat vom 1. November 1858 angefangen der alleinige gesetzliche Münz- und Rechnungsfuß und die Grundlage der ausschließenden gesetzlichen Landeswährung (Valuta) des gesammten Kaiserthumes zu sein. Von diesem Zeitpuncte an haben alle anderen Währungen außer Kraft zu treten.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1857, Erste Abtheilung, XXXIII. Stück, Nr. 169, Seite 380.

63.

Patent Cesarski z dnia 27. Kwietnia 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część XVI, Nr. 63, wydana dnia 1. Maja 1858),

obowiązujący w całym obrębie Państwa

mocą którego uregulowane zostają stósunki obrotu monetowego jako téż zastósowanie nowéj waluty austryjackiéj do stosunków prawnych.

My Franciszek Józef piérwszy,

z Bożéj łaski Cesarz Austryjacki;

Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Król Jerozolimy i. t. d.; Arcyksiążę Austryi; Wielki Książę Toskany i Krakowa; Książę Lotaryngii, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny; Wielki Książę Siedmiogrodu; Margrabia Morawii; Książę Górnego i Dolnego Szląska, Modeny, Parmy, Piacency i Gwastali, Oświęcima i Zatora, Cieszyna, Fryulu, Raguzy i Zadry; Uksiążęcony Hrabia Habsburga, Tyrolu, Kiburga, Gorycyi i Gradyski; Książę Trydentu i Bryksenu; Margrabia Górnéj i Dolnéj Luzacyi i na Istryi; Hrabia Hohenembsu, Feldkirchu, Bregencu, Sonnenberga i t. d.; Pan Tryestu, Kattary i na Marchii Windyjskiéj; Wielki Wojewoda Województwa Serbii i t. d. i t. d.

W dalszym rozwoju artykułu 23 Naszego Patentu z dnia 19. Września 1857 r., Nr. 169 Dziennika Praw Państwa *), rozporządzamy, po wysłuchaniu Naszych Ministrów i zasięgnieniu zdania Naszéj Rady Stanu, dla uregulowania stosunków obrotu monetowego, tudzież dla zastósowania nowéj waluty austryjackiéj do stosunków prawnych w całym obrębie Państwa Naszego, następujące postanowienia.

§. 1.

Zarządzona Naszym Patentem z dnia 19. Września 1857 r., Nr. 169 Dziennika Praw Państwa stopa mennicza krajowa, wedle któréj 45 Złotych Reńskich wybijać się będzie z jednego funta czystego srebra pod nazwą „waluty austryjackiéj“, począwszy od dnia 1. Listopada 1858 r. wyłączną ma być prawną stopą menniczą i rachunkową, tudzież podstawą wyłącznéj prawnéj waluty krajowéj całego Cesarstwa. Począwszy od chwili rzeczonéj wszelkie inne waluty tracą moc swoję.

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1857, Oddział pierwszy, Zeszyt XXXIII, Nr. 169, stron. 380.

§. 2.

Vom 1. November 1858 an werden alle Staats-Einnahmen und Ausgaben in Unserem Reiche, soweit dieselben nicht in einer bestimmten Münzsorte gebühren, auf die neue österreichische Währung gesetzt, und alle Rechnungen Unserer öffentlichen Cassen und Aemter nur in dieser Währung geführt werden.

§. 3.

Vom 1. Jänner 1859 an sind alle Bücher und Rechnungen der Gemeinden, sowie der unter besonderer Aufsicht des Staates stehenden Körperschaften, Vereine und Anstalten für öffentliche Zwecke, namentlich Banken, Geld- oder Creditanstalten, Eisenbahn-Unternehmungen u. dgl. in der österreichischen Währung zu führen. Die politischen Behörden haben durch die gesetzlich eingeräumten Verwaltungsmaßregeln für die Handhabung dieser Bestimmung zu sorgen.

§. 4.

Werden vom 1. November 1858 an, in Gesetzen, Verordnungen, öffentlichen Bekanntmachungen oder Verfügungen öffentlicher Behörden Geldbeträge ohne Benennung einer bestimmten Münzsorte oder Währung angegeben, so sind dieselben stets in österreichischer Währung zu verstehen.

Dieses gilt auch hinsichtlich der gerichtlichen Erkenntnisse, die in bürgerlichen Rechtsangelegenheiten über ein von dem 1. November 1858 an bei Gericht angebrachtes Klagebegehren oder Gesuch erfließen.

Bezüglich der Erkenntnisse über die vor diesem Tage eingebrachten Klagen oder Gesuche, ist sich nach den bisherigen gesetzlichen Anordnungen zu richten.

In Ansehung der Rechtsgeschäfte, welche vom 1. November 1858 an geschlossen werden, tritt, wenn keine bestimmte Währung benannt ist, die gesetzliche Vermuthung für die österreichische Währung ein, soferne nicht durch rechtskräftige Beweise die Absicht, sich einer anderen Währung zu bedienen, dargethan wird.

§. 5.

Alle Verbindlichkeiten, welche auf einem, vor dem 1. November 1858 begründeten Privatrechtstitel beruhen und auf eine der nachbenannten Währungen (Valuten) lauten, aber erst nach diesem Zeitpuncte zur Erfüllung kommen, sind in der neuen österreichischen Währung nach folgendem Maßstabe zu leisten:

100 fl. Conventions-Münze (20 fl. Fuß) mit . . . . 105 fl.
100 fl. sogenannte Wiener-Währung mit . . . . 42 fl.
100 fl. sogenannte Reichs-Währung (24 fl. Fuß) mit . . . . $87^{50}/_{100}$ fl.
100 Lire Austriache mit . . . . 35 fl.
100 fl. polnische Währung des Krakauer Gebietes mit . . . . 25 fl.

Verbindlichkeiten in jenen älteren Währungen (Valuten), deren Verhältniß zu dem 20 fl. Fuße oder zu der Lira Austr. gesetzlich festgestellt ist, sind nach diesem Verhältnisse und nach obigem Maßstabe zu der neuen Währung, in letzterer zu erfüllen.

§. 2.

Z dniem 1. Listopada 1858 r. już wszelkie dochody i wydatki w Naszém Państwie, jeżeli nie należą się w pewnym gatunku monety, będą wedle nowéj waluty austryjackiéj zredukowane, a wszelkie rachunki Naszych publicznych kas i urzędów tylko w téj walucie prowadzone.

§. 3.

Począwszy od dnia 1. Stycznia 1859 r. wszelkie książki i rachunki gmin, tudzież zostających pod specyjalnym nadzorem Państwa korporacyj, stowarzyszeń i zakładów dla celów publicznych, mianowicie banków, zakładów pieniężnych lub kredytowych, przedsiębiorstw kolei żelaznych i t. p. prowadzone być mają w walucie austryjackiéj. Władze polityczne przyznanemi prawnie środkami administracyjnemi o wykonanie niniejszego postanowienia staranie mieć będą.

§. 4.

Jeżeli od dnia 1. Listopada 1858 r. wyrażone będą w ustawach, rozporządzeniach, publicznych obwieszczeniach lub zarządzeniach władz publicznych, kwoty pieniężne bez wymienienia pewnego gatunku monety lub waluty, takowe zawsze w walucie austryjackiéj rozumieć należy.

To samo rozumié się i o sądowych orzeczeniach, wydanych w sprawach cywilnych w skutek wytoczenia przed sąd skargi lub prośby z d. 1. Listopada 1858 r.

Co się tyczy orzeczeń w przedmiocie skarg lub próśb, przed tym dniem wniesionych, stósować się należy do dotychczasowych rozporządzeń prawnych.

Względem interesów, zawieranych od dnia 1. Listopada 1858 r. miejsce ma, gdzie nie jest pewna waluta wymieniona, prawne domniemanie waluty austryjackiéj, o ile nie jest wykazany prawomocnemi dowodami zamiar używania innéj waluty.

§. 5.

Wszelkie obowiązki, polegające na tytule cywilno-prawnym, uzasadnionym przed 1. Listopada 1858 r. i opiewające na jednéj z walut następnie wyrażonych, zaś dopiéro po téj chwili dopełnionemi być mające, powinny wedle następującego wymiaru w nowéj austryjackiéj walucie być uiszczane, jako to:

100 ZłR. monety konwencyjnéj (20-reńskowéj stopy) w kwocie . . 105 ZłR.
100 ZłR. waluty wiedeńskiéj w kwocie . . . . 42 ZłR.
100 ZłR. tak zwanéj waluty niemieckiéj (24-reńsk. stopy) w kwocie $87^{50}/_{100}$ ZłR.
100 lir austryjackich w kwocie . . . . 35 ZłR.
100 ZłR. polskiéj waluty okręgu Krakowskiego w kwocie . . . . 25 ZłR.

Obowiązki w onych dawniejszych walutach, których stósunek do 20-reńskowéj stopy lub do liry austryjackiéj prawnie jest ustanowiony, wedle tegoż stosunku i wedle powyższego pomiaru do nowéj waluty, w téjże ostatniéj pełnione będą.

Durch eine besondere Kundmachung werden Reductions-Tabellen über das Verhältniß der bisherigen Währungen zur neuen österreichischen Währung veröffentlicht werden, welche in allen Fällen, in denen eine Umsetzung der einen dieser Währungen auf die neue vorzunehmen ist, zur Richtschnur zu dienen haben werden.

§. 6.

Auf alle, die Staatsschuld betreffenden Verbindlichkeiten ist, vom 1. November 1858 angefangen, der im §. 5 angeordnete Maßstab anzuwenden. Nach demselben Maßstabe sind vom 1. November 1858 an auch alle übrigen Verbindlichkeiten des Staates und alle Leistungen an den Staat zu erfüllen, in solange die Ziffer dieser Verbindlichkeiten oder Leistungen nicht durch Gesetze oder Verordnungen in der österreichischen Währung festgesetzt wird.

In gleicher Weise sind alle jene nicht dem Staate, sondern öffentlichen Fonden oder Anstalten, Gemeinden oder anderen moralischen oder physischen Personen gebührenden oder von ihnen zu leistenden Zahlungen zu behandeln, bei welchen der nach dem 31. October 1858 zur Anwendung gelangende Verpflichtungsgrund auf einem Gesetze oder einer Verordnung beruht.

§. 7.

Die Eigenschaft der Goldstücke des bisherigen inländischen Gepräges als gesetzliche Landesmünze und der gesetzliche Umlauf von Goldmünzen ausländischen Gepräges, in soferne er bisher gestattet war, hat vom 1. Juli 1858 an aufzuhören.

§. 8.

Zahlungen, welche aus einem, vor dem 1. November 1858 entstandenen Rechtstitel in einer bestimmten Zahl ausdrücklich bedungener Goldstücke gebühren, sind in diesen Stücken zu leisten.

Zahlungen, welche aus einem, vor dem 1. Juli 1858 entstandenen Rechtstitel „in Gold" oder „in einer bestimmten Sorte Goldmünzen" gebühren, sind in Gemäßheit der bisher bestehenden gesetzlichen Bestimmungen zu leisten.

§. 9.

Zahlungen, welche in einer bestimmten Sorte ausländischer Silbermünzen gebühren, müssen auch nach dem 1. November 1858 in derselben geleistet werden.

Zahlungen, welche auf Darleihen beruhen, die in Folge der kaiserlichen Verordnung vom 7. Februar 1856 (Nr. 21 des Reichs-Gesetz-Blattes*) in einer bestimmten inländischen Silbermünz-Sorte oder im Allgemeinen in klingender Münze zu verzinsen und zurückzuzahlen sind, müssen nach dem gesetzlichen Werthe der bedungenen Münze beim Abschlusse des Vertrages und nach dem, im §. 5 dieses Patentes bestimmten Maßstabe in der neuen österreichischen Währung berechnet, und vom 1. November 1858 an,

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1856, Erste Abtheilung, VI. Stück, Nr. 26, Seite 30.

W osobném obwieszczeniu ogłoszone będą tabele redukcyjne o stosunku dotychczasowych walut do nowéj waluty austryjackiéj, które we wszelkich przypadkach za prawidło służyć będą, gdzie przedsiębraną być ma redukcyja jednéj z tych walut na nową.

§. 6.

Do wszystkich zobowiązań, tyczących się długu stanu, począwszy od dnia 1. Listopada 1858 r. zastósowany być ma pomiar w §. 5 wykazany. Wedle tegoż samego pomiaru dopełnione téż będą wszelkie inne zobowiązania Państwa i wszelkie prestacyje dla niego, o ile cyfra zobowiązań lub prestacyj takowych nie jest ustanowiona ustawami lub rozporządzeniami w walucie austryjackiéj.

W równy sposób traktowane być mają zapłaty, przynależące się nie Państwu, lecz funduszom publicznym lub zakładom, gminom lub innym moralnym albo fizycznym osobom, jako téż zapłaty, przez nie uiszczanemi być mające, przy których powód obowiązku, po dniu 31. Października 1858 w zastósowanie wchodzący, zasadza się na ustawie lub na rozporządzeniu.

§. 7.

Własność sztuk złotych dotychczasowego krajowego wybijania co do służenia za prawną monetę krajową, tudzież prawny obieg monet złotych wybijania zagranicznego, o ile dotychczas był dozwolony, ustać ma od d. 1. Lipca 1858 r.

§. 8.

Zapłaty, należące się z tytułu prawnego, wynikłego przed 1. Listopada 1858 r. w pewnéj liczbie sztuk złotych wyraźnie umówionych, uiszczone być winny w tych sztukach.

Zapłaty, należące się z tytułu prawnego, wynikłego przed 1. Lipca 1858 r. w „złocie“ lub w „pewnym gatunku monet złotych“, uiszczone być winny wedle dotychczasowych postanowień prawnych.

§. 9.

Zapłaty, należące się w pewnym gatunku zagranicznych monet srebrnych, muszą w tymże uiszczone być i po dniu 1. Listopada 1858 r.

Zapłaty, zasadzające się na pożyczkach, które w skutek Cesarskiego Rozporządzenia z dnia 7. Lutego 1856 r. (Nr. 21 Dziennika Praw Państwa *) tak w prowizyjach jak kapitale spłacone być mają pewną krajową monetą srebrną lub w ogólności monetą brzęczącą, muszą w nowéj walucie austryjackiéj obliczone być wedle prawnéj wartości monety umówionéj przy zawarciu kontraktu, tudzież wedle pomiaru, wskazanego w §. 5 patentu niniejszego, a począwszy od dnia 1.

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1856, Oddział piérwszy, Zeszyt VI, Nr. 26, stron. 30.

entweder in Silbermünzen der neuen österreichischen Währung, oder in Münzen älteren Gepräges nach dem in diesem Patente festgestellten Werthe derselben geleistet werden.

Im lombardisch = venetianischen Königreiche, in welchem die kaiserliche Verordnung vom 7. Februar 1856 keine Anwendung hat, ist mit den, von dem 1. November 1858 an zu leistenden Zahlungen ebenfalls nach diesen Anordnungen vorzugehen.

§. 10.

Alle auf die sogenannte Bankvaluta lautenden, sowie auch alle Zahlungen, bei welchen in Folge des Patentes vom 2. Juni 1848 und der kaiserlichen Verordnung vom 7. Februar 1856 (Nr. 21 des Reichs=Gesetz=Blattes) die Noten der privilegirten österreichischen Nationalbank im vollen Nennwerthe der Conventions=Münze angenommen werden müssen, können bis auf weitere Verfügung noch fortan auf diese Weise geleistet werden.

§. 11.

Alle nach einem anderen, als dem im Patente vom 19. September 1857 angeordneten Münzfuße ausgeprägten inländischen Silbermünzen und Scheidemünzen, welche gegenwärtig gesetzliche Geltung haben, sind, sobald es thunlich und angemessen erscheint, durch besondere Verordnungen Unseres Finanzministers einzuberufen und außer Umlauf zu setzen.

Der gesetzliche Werth der Levantiner Thaler und der bisher gestattete gesetzliche Umlauf ausländischer Silbermünzen hat vom 1. November 1858 an aufzuhören.

§. 12.

Vom 1. November 1858 an haben nachbenannte Münzsorten bis zu dem Zeitpuncte, an welchem eine jede derselben außer Umlauf gesetzt wird, im nachstehenden gesetzlichen Werthe der österreichischen Währung zu gelten, und müssen in diesem Werthe von Jedermann angenommen werden:

1. Das 2 Guldenstück oder Scudo	. . . .	2 fl.,	10 Hunderttheile.
2. " 1 " " $\frac{1}{2}$ "	. . . .	1 "	5 "
3. " $\frac{1}{3}$ " " Zwanziger neueren Gepräges $\frac{9}{10}$ fein und die Lira Austriaca	. .	— "	35 "
4. " $\frac{1}{3}$ " " Zwanziger älteren Gepräges $9\frac{1}{3}$ Loth fein	. . . .	— "	34 "
5. " $\frac{1}{6}$ " " 10 Kreuzerstück und die $\frac{1}{2}$ Lira		— "	17 "
6. " $\frac{1}{12}$ " " 5 Kreuzer und die $\frac{1}{4}$ Lira	.	— "	8.5 "
7. " $\frac{1}{20}$ " " 3 "	. . . .	— "	5 "
8. der Kronnenthaler	. . . .	2 "	30 "

Listopada 1858 r. uiszczone być albo w srebrnych monetach nowéj waluty austryjackiéj, albo w monetach dawniejszego bicia wedle wartości onychże, w niniejszym patencie ustanowionéj.

W Królestwie Lombardzko-Weneckiém, w którém Cesarskie Rozporządzenie z dnia 7. Lutego 1856 r. nie ma zastósowania, zapłaty od dnia 1. Listopada 1858 uiszczonemi być mające traktowane być mają także wedle niniejszych rozporządzeń.

§. 10.

Wszelkie na tak zwaną walutę bankową opiewające, tudzież wszelkie zapłaty, przy których w skutek Patentu z dnia 2. Czerwca 1848 r. niemniéj Cesarskiego Rozporządzenia z dnia 7. Lutego 1856 r. (Nr. 21 Dziennika Praw Państwa) noty uprzywilejowanego austryjackiego Banku Narodowego przyjęte być muszą w zupełnéj nominalnéj wartości monety konwencyjnéj, mogą aż do dalszego Rozporządzenia i nadal jeszcze w ten sposób być uiszczane.

§. 11.

Wszelkie krajowe monety srebrne i zdawkowe, bite wedle innéj stopy menniczéj, prócz zarządzonéj w Patencie z dnia 19. Września 1857 r., będące obecnie w obiegu prawnym, wywołane być mają z obiegu jak najprędzéj stósownie do okoliczności na drodze osobnych Rozporządzeń Naszego Ministra Skarbu.

Prawna wartość talarów Lewantyńskich jako téż dozwolony dotychczas prawny obieg zagranicznych monet srebrnych ustaje z d. 1. Listopada 1858 r.

§. 12.

Od dnia 1. Listopada 1858 r. niż wymienione monety, jak długo nie będą z obiegu poszczególnie wywołane, pozostać mają w następującéj prawnéj wartości waluty austryjackiéj, i muszą w téjże wartości od każdego być przyjęte:

1.	Sztuka o 2 złotych reńskich czyli Scudo . . .	2	ZłR.	10	setnych.
2.	„ 1 złotym reńskim czyli $1/2$ Scudo . .	1	„	5	„
3.	„ $1/3$ złotego reńs. czyli „cwancygier nowszego bicia $9/10$ czystości tudzież lira Austryjacka	—	„	35	„
4.	„ $1/3$ złotego reńskiego czyli cwancygier dawniejszego bicia $9\,1/3$ łuta czystości . .	—	„	34	„
5.	„ $1/6$ złotego reńskiego czyli 10-krajcarówka tudzież $1/2$ liry	—	„	17	„
6.	„ $1/12$ złotego reńskiego czyli 5-krajcarówka tudzież $1/4$ liry	—	„	8.5	„
7.	„ $1/20$ złotego reńskiego czyli 3-krajcarówka	—	„	5	„
8.	Talar z koroną	2	„	30	„

9. der ½ Kronenthaler	. . . .	1 fl. 12	Hunderttheile
10. „ ¼ „	. . . .	— „ 55	„

Silberscheidemünzen.

11. Das 6 Kreuzerstück mit der Jahreszahl 1848, 1849	.	— „ 10	„

Kupferscheidemünze.

12. Das 2 Kreuzerstück	. . . .	— „ 3	„
13. „ 1 „ und 5 Centesimistück	. . . .	— „ 1.5	„
14. „ 3 Centesimistück	. . . .	— „ 1	„
15. „ ½ Kreuzer- und 1 Centesimistück	. . . . .	— „ 0.5	„

§. 13.

In soweit die, auf Silbermünze nach dem Conventions- (20 fl.-) Fuße lautenden Noten der privilegirten österreichischen Nationalbank nach den bestehenden Gesetzen statt baren Geldes angenommen werden müssen, sollen sie bis zu ihrer Einziehung für den Betrag, auf welchen sie lauten, nach dem Maßstabe von 105 fl. österreichischer Währung für 100 fl. im Conventions- (20 fl.-) Fuße Geltung in österreichischer Währung haben.

§. 14.

Die Annahme der zu Folge Unseres Patentes vom 19. September 1857 ausgeprägten Vereinsmünzen (Ein- und Zwei-Vereinsthaler-Stücke) bei allen Staats-, Gemeinde-, Stiftungs- und anderen öffentlichen Cassen, sowie im Privatverkehre, namentlich auch bei Wechselzahlungen zu ihrem vollen Werthe von 1½ fl., beziehungsweise 3 fl. österr. Währung, darf von Niemand, und selbst dann nicht verweigert werden, wenn die Zahlungsverbindlichkeit auf eine bestimmte Sorte österr. Landesmünzen lautet.

Auf Vereinsmünze lautende Zahlungsverbindlichkeiten müssen in Vereinsmünze geleistet werden.

§. 15.

Die in Gemäßheit des Münzvertrages vom 24. Jänner 1857 ausgeprägten Ein- und Zwei-Vereinsthaler-Stücke derjenigen Staaten, welche an diesem Vertrage Theil genommen haben, oder demselben beigetreten sind, werden den Ein- und Zwei-Vereinsthaler-Stücken inländischen Gepräges in jeder Beziehung gleichgestellt.

§. 16.

Die von den Staaten des deutschen Zollvereins gemäß der Münzconvention vom 30. Juli 1838 in der Eigenschaft einer Vereinsmünze bisher ausgeprägten Zwei-Thaler-Stücke (3½ fl.-Stücke des 24½ fl.-Fußes) werden Zwei-Vereinsthaler-Stücken inländischen Gepräges in jeder Beziehung gleichgestellt.

§. 17.

Den im Vierzehn-Thaler-Fuße ausgeprägten Thalerstücken der an dem Münzvertrage vom 24. Jänner 1857 betheiligten Staaten wird die unbeschränkte Giltigkeit im Werthe von 1½ fl. österr. Währung gleich den österr. Landesmünzen im ganzen Umfange des Kaiserthumes zugestanden.

9. $\frac{1}{2}$ talara z koroną . . . . 1 ZłR. 12 setnych.
10. $\frac{1}{4}$ „ „ . . . . — „ 55 „

Monety zdawkowe srébrne.

11. 6-krajcarówka z liczbą roku 1848 i 1849 . . . — „ 10 „

Monety zdawkowe miedziane.

12. 2-krajcarówka . . . . — „ 3 „
13. 1 krajcar tudzież 5-centezymówka . . . . — „ 1.5 „
14. 3-centezymówka . . . . — „ 1 „
15. $\frac{1}{2}$ krajcara tudzież 1 centezymo . . . . — „ 0.5 „

§. 13.

O ile noty uprzywilejowanego Banku Narodowego Austryjackiego, opiewające na monetę srebrną wedle stopy konwencyjnéj (20-reńskowéj) stósownie do ustaw istniejących przyjmowane być muszą, zamiast gotowizny, mają one, co się tyczy kwoty, na którą opiewają, otrzymać wartość w walucie austryjackiéj wedle wymiaru 105 ZłR. waluty austryjac. za 100 ZłR. stopy konwencyjnéj (20-reńskowéj).

§. 14.

Przyjęcie bitych w skutek Naszego Patentu z dnia 19. Września 1857 r. monet związkowych (talarów i dwutalarów) tak w kasach rządowych, gminnych, fundacyjnych i innych publicznych, jako téż w obrocie prywatnym, mianowicie téż i przy wypłatach wekslowych w pełnéj wartości o 1 $\frac{1}{2}$ ZłR. względnie 3 ZłR. waluty austryjackiéj, nie może od nikogo nawet i wtenczas być odmówioném, gdy obowiązek wypłaty opiewa na pewny gatunek monet austryjackich krajowych. Zobowiązania zapłaty monetą związkową, muszą w téjże być uiszczone.

§. 15.

Bite stósownie do traktatu menniczego z dnia 24. Stycznia 1857 r. talary i dwutalary Państw, które w rzeczonym traktacie udział wzięły, lub doń przystąpiły, pod każdym względem na równi stać będą z talarami i dwutalarami bicia krajowego.

§. 16.

Dwutalary (o 3 $\frac{1}{2}$ ZłR. stopy 24 $\frac{1}{2}$ reńskowéj) bite dotąd przez Państwa niemieckiego związku celnego stósownie do konwencyi menniczéj z dnia 30. Lipca 1838 we własności monety związkowéj pod każdym względem na równi postawione będą z dwutalarami bicia krajowego.

§. 17.

Talarom bitym w stopie czternasto-talarowéj Państw udział mających w traktacie menniczym z dnia 24. Stycznia 1857 r. przyznaje się nieograniczona wartość 1 $\frac{1}{2}$ ZłR. waluty austryjackiéj na równi z austryjackiemi monetami krajowemi w całym obrębie Cesarstwa.

§. 18.

Niemand ist verpflichtet, die Zahlung eines Betrages, welcher den Werth eines $\frac{1}{4}$ fl. erreicht oder übersteigt, in Scheidemünze anzunehmen. Dagegen darf die Annahme der inländischen Scheidemünze nicht verweigert werden, wenn die zu leistende Zahlung weniger als $\frac{1}{4}$ fl. beträgt, oder wenn ein geringerer Betrag als der eines $\frac{1}{4}$ fl. zu begleichen ist.

§. 19.

Unser Finanzminister hat die Cassen zu bestimmen, bei welchen die österr. Scheidemünzen gegen Landesmünze auf Verlangen umgewechselt werden, wenn die zum Austausch bestimmte Summe bei der Silberscheidemünze nicht weniger als 40 fl., bei der Kupferscheidemünze nicht weniger als 10 fl. beträgt.

§. 20.

Die in Gemäßheit des Münzvertrages vom 24. Jänner 1857 von den Staaten, die an demselbem Theil genommen haben, oder demselben beigetreten sind, ausgeprägten Kronen und Halben Kronen werden den Vereinsgoldmünzen inländischen Gepräges sowohl bei den Staatscassen als im allgemeinen Verkehre in jeder Beziehung gleichgestellt, dergestalt, daß zwischen ihnen und den Vereinsgoldmünzen inländischen Gepräges ein Unterschied nicht gemacht werden darf.

§. 21.

Es ist den unter besonderer Aufsicht des Staates stehenden öffentlichen Anstalten, namentlich den Geld- und Creditsanstalten und Banken nicht gestattet, für irgend eine von ihnen zu leistende Zahlung die Wahl derselben in Silber oder in Gold nach einem in Voraus bestimmten Werthverhältnisse zu dem Silber sich zu bedingen.

Der diesem Verbote zuwider bedungene Vorbehalt der Wahl zwischen Gold und Silber ist ungiltig, und es ist die Zahlung in der gesetzlichen Landeswährung zu leisten.

§. 22.

Unser Finanzminister ist ermächtiget, im Einvernehmen mit dem Handelsminister:

1. Den Werth zu bestimmen, über welchen hinaus in Unserem Reiche umlaufende Gold- und Silbermünzen ausländischen Gepräges in Zahlung weder gegeben, noch angenommen werden dürfen.

2. Diejenigen im Betriebe des Staates befindlichen Verkehrs- und Gewerbsanstalten, bei welchen in Zukunft Goldstücke in- und ausländischen Gepräges ausnahmsweise als Zahlung zuzulassen sind, und den Werth, zu welchem sie anstatt der Silbermünze als Zahlung angenommen werden, zu bestimmen.

§. 18.

Nikt nie jest obowiązanym w monecie zdawkowéj przyjmować zapłaty kwoty, dochodzącéj lub przewyższającéj wartość $\frac{1}{4}$ ZłR. Przeciwnie przyjęcie krajowéj monety zdawkowéj nie może być odmówioném, jeżeli zapłata uiszczoną być mająca mniéj wynosi, niż $\frac{1}{4}$ ZłR., albo jeżeli kwota wyrównaną być mająca niżéj stoi $\frac{1}{4}$ ZłR.

§. 19.

Nasz Minister Skarbu wyznaczy kasy, w których austryjackie monety zdawkowe na żądanie wymienione będą na monetę krajową, jeżeli przeznaczona do wymiany summa przy monecie zdawkowéj srebrnéj nie wynosi mniéj niż 40 ZłR., przy monecie zdawkowéj miedzianéj nie mniéj niż 10 ZłR.

§. 20.

Korony i półkorony bite stósownie do traktatu menniczego z dnia 24. Stycznia 1857 r. przez Państwa, mające udział w nim lub przystępujące do niego pod każdym względem na równi postawione będą z monetami złotemi związkowemi bicia krajowego tak w kasach rządowych, jak w powszechnym obrocie, w ten sposób, iż między onemi a monetami złotemi związkowemi bicia krajowego nie będzie bynajmniéj wolno robić różnicy.

§. 21.

Zakładom publicznym, zostającym pod specyjalnym nadzorem Państwa, mianowicie zakładom pieniężnym i kredytowym tudzież bankom nie jest wolno wymawiać sobie co się tyczy zapłaty, przez nich uiszczoną być mającéj, wyboru takowéj czyto w srebrze czy w złocie wedle stósunku wartości do srébra naprzód ustanowionego.

Wymówiony sobie wbrew niniejszemu zakazowi wybór między złotem i srebrem nie jest ważny, a zapłata uiszczoną być ma w walucie krajowéj prawnéj.

§. 22.

Nasz Minister Skarbu upoważniony jest, w porozumieniu z Ministrem Handlu:

1. Oznaczyć wartość, nad którą w Naszém Państwie będące w obiegu monety złote i srebrne bicia zagranicznego w zapłatę ani dawane, ani przyjmowane być nie mogą.

2. Oznaczyć te zakłady obrotowe i przemysłowe pod zarządem Państwa zostające, w których na przyszłość monety złote bicia krajowego i zagranicznego wyjątkowo w zapłatę przyjmowane być mają, oraz wartość, w jakiéj one zamiast monety srébrnéj w zapłatę przypuszczone będą.

§. 23.

Unsere Minister der Finanzen und der Justiz sind mit der Vollziehung des gegenwärtigen Patentes beauftragt.

Gegeben in Unserer Haupt- und Residenzstadt Wien am 27. April im Eintausend achthundert achtundfünfzigsten, Unserer Reiche im zehnten Jahre.

Franz Joseph m. p.

Gr. **Buol-Schauenstein** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p. Graf **Nádasdy** m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:

B. Ransonnet m. p.

64.

Kaiserliche Verordnung vom 27. April 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XVI. Stück, N. 64, ausgegeben am 1. Mai 1858),

giltig für alle, Kronländer

die Einberufung des Wiener-Währung-Papiergeldes und die Erweiterung der Frist zur Umwechslung aller übrigen vom Staate ausgegebenen Geldzeichen betreffend.

Da nach dem Münzvertrage vom 24. Jänner 1857 (Nr. 101 des Reichs-Gesetz-Blattes *) mit der Einführung der österreichischen Landeswährung jede andere Währung abzuschaffen ist, so finde Ich, nach Vernehmung Meiner Minister und nach Anhörung Meines Reichsrathes, Nachstehendes zu verordnen:

1.

Vom 1. Juli 1858 an tritt das, in Gemäßheit des Patentes vom 20. Februar 1811 hinausgegebene Wiener-Währung-Papiergeld im ganzen Umfange Meines Reiches außer Umlauf, und kann daher von diesem Tage an weder bei landesfürstlichen Cassen noch im Privatverkehre als Zahlungsmittel verwendet werden.

2.

Bis zu diesem Zeitpuncte ist das Wiener-Währung-Papiergeld noch bei allen Zahlungen, und zwar: bei Zahlungen, die in Conventions-Münze zu leisten sind, nach dem Verhältnisse von 250 fl. Wiener-Währung zu 100 fl. Conventions-Münze anzunehmen.

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1857, Erste Abtheilung, XXIII. Stück, N. 101, Seite 306.

§. 23.

Nasi Ministrowie Skarbu i Sprawiedliwości otrzymali polecenie wykonania niniejszego Patentu.

Dano w Naszém główném i rezydencyjonalném mieście Wiédniu dnia 27. Kwietnia roku tysiąc ośmset pięćdziesiątego ósmego, panowania Naszego roku dziesiątego.

Franciszek Józef m. p.

Hrabia **Buol-Schauenstein** m. p. Boron **Bruck** m. p. Hrabia **Nádasdy** m. p.

Z Najwyższego Rozkazu:
B. Ransonnet m. p.

64.

Rozporządzenie Cesarskie z dnia 27. Kwietnia 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część XVI, Nr. 64, wydana dnia 1. Maja 1858),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

dotyczące wywołania pieniędzy papiérowych waluty wiédeńskiéj i rozciągnienia terminu dla wymiany wszelkich innych znaków pieniężnych, przez Państwo wydanych.

Ponieważ wedle traktatu menniczego z dnia 24. Stycznia 1857 r. (Nr. 101 Dziennika Praw Państwa*) z chwilą zaprowadzenia austryjackiéj waluty krajowéj wszelka inna waluta usuniętą być ma, przeto po wysłuchaniu Moich Ministrów i zasięgnieniu zdania Mojéj Rady Stanu rozporządzam, co następuje:

1.

Z dniem 1. Lipca 1858 r. wychodzą z obiegu w całym obrębie Mego Państwa pieniądze papiérowe waluty wiédeńskiéj, wydane stósownie do Patentu z dnia 28. Lutego 1811 r., a przeto od dnia rzeczonego nie mogą już być używane w miejsce zapłaty ani w kasach Cesarskich ani w obrocie prywatnym.

2.

Aż do téj chwili przyjęte będą pieniądze papiérowe waluty Wiedeńskiéj jeszcze przy wszystkich wypłatach, a to: przy wypłatach, mających być uiszczonemi w monecie konwencyjnéj, wedle stósunku 250 ZłR. waluty wiédeńskiéj do 100 ZłR. monety konwencyjnéj.

---

*) Dziennik Rządu krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1857, Oddział piérwszy, Zeszyt XXXIII, N. 101, Stronica 306.

Mein Finanzminister wird die Verfügung treffen, daß dieses Papiergeld auch bei allen landesfürstlichen Cassen, bis Ende October 1858 aber noch bei den Landes-Hauptcassen nach dem oben bemerkten Verhältnisse gegen Conventions-Münze (beziehungsweise Banknoten) umgewechselt werde.

3.

Wer nach den bestehenden Gesetzen eine Zahlung in Wiener-Währung-Papiergeld zu leisten verpflichtet ist, kann dieselbe, so lange die Währung des 20 fl. Fußes gesetzlich besteht, in dieser Währung nach dem Verhältnisse von 250 fl. Wiener-Währung zu 100 fl. Conventions-Münze, dann aber nur in der österreichischen Landeswährung, und zwar nach dem Verhältnisse von 100 fl. W. W. zu 42 fl. der neuen österreichischen Währung leisten.

4.

Aus Gnade gestatte Ich, daß die Umwechslung der verschiedenen, seit dem Jahre 1848 vom Staate hinausgegebenen, von Meinem Finanzminister bereits einberufenen Geldzeichen, jedoch nur noch bis 1. Juli 1858 von ihm bewilliget werden könne, da es Mein Wille ist, daß von jenem Tage an keines der gedachten Geldzeichen im Umlaufe sei.

Wien den 27. April 1858.

Franz Joseph m. p.

Graf **Buol-Schauenstein** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung

B. Ransonnet m. p.

65.

Verordnung des Finanzministeriums vom 28. April 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt XVI., Stück, N. 65, ausgegeben am 1. Mai 1858),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

die Benennung der Hunderttheile, in welche der Gulden österreichischer Währung getheilt wird, betreffend.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 27. April 1858 Allergnädigst anzuordnen befunden, daß die Hunderttheile, in welche der Gulden österreichischer Währung zu Folge des Artikels 4 des Allerhöchsten Patentes vom 19. September 1857 getheilt wird, in deutscher Sprache die Benennung „Neukreuzer“ und in italienischer Sprache die Benennung „Soldi Austriaci“ zu erhalten haben.

Freiherr von **Bruck** m. p.

Mój Minister Skarbu rozporządzi, ażeby rzeczone piéniądze papiérowe także we wszystkich kasach Cesarskich, wszelako aż do końca Października 1858 r. jeszcze tylko w głównych kasach krajowych wymienione być mogły wedle wyż wspomnionego stósunku na monetę konwencyjną (względnie banknoty).

3.

Kto wedle istniejących ustaw obowiązany jest do zapłaty piéniądzmi papiérowemi waluty wiédeńskiéj, uiścić może takową, dopóki waluta stopy 20reńskowéj prawnie istnieje, w téj walucie wedle stósunku 250 ZłR. waluty wiédeńskiéj do 100 ZłR. monety konwencyjnéj, późniéj zaś tylko w austryjackiéj walucie krajowéj, a to wedle stósunku 100 ZłR. W. W. do 42 ZłR. nowéj waluty austryjackiéj.

4.

Z łaski dozwalam, ażeby Mój Minister Skarbu przypuścił wymianę różnych od roku 1848 przez Państwo wydawanych znaków pieniężnych już wywołanych, wszelako tylko jeszcze do 1. Lipca 1858 r., albowiem wolą Moją jest, ażeby od tego dnia nie było w obiegu żadnych już takowych znaków pieniężnych.

Wiédeń 27. Kwietnia 1858 r.

Franciszek Józef m. p.

Hrabia **Buol-Schauenstein** m. p. Baron **Bruck** m. p.

Z Najwyższego Rozkazu:
B. Ransonnet m. p.

65.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 28. Kwietnia 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część XVI, Nr. 65, wydana dnia 1. Maja 1858),

obowiązujące w całym obrębie Państwa,

dotyczące nazwy setnych, na które podzielony jest złoty reński waluty austryjackiéj.

Najwyższą Uchwałą z dnia 27. Kwietnia 1858 r. raczył Jego C. K. Apostolska Mość Najłaskawiéj rozporządzić, ażeby setne, na które podzielony jest złoty reński waluty Austryjackiéj w skutek artykułu 4 Najwyższego Patentu z dnia 19. Września 1857 r. nazywały się w niemieckim języku „Neukreuzer" (nowe krajcary), we włoskim zaś „Soldi austriaci".

Baron **Bruck** m. p.